

عنوان مقاله:

گردشگری پایدار و اکوتوریسم

محل انتشار:

پنجمین کنگره بین المللی عمران ، معماری و توسعه شهری (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

امید عمادی - کارشناس ارشد طراحی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

آرمین ارسلانی - کارشناس ارشد مدیریت ، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مهاباد

خلاصه مقاله:

گردشگری همواره اثراتی را بر محیط زیست و جوامع مقصد می گذارد. این اثرات هم مثبت هستند و هم منفی. ولی توسعه گردشگری، بدون مدیریت اثرات آن، می تواند باعث آسیب به محیط زیست، فرهنگ و جامعه میزبان باشد. توسعه گردشگری پایدار، با مدیریت اثرات گردشگری بر محیط زیست، اقتصاد و جامعه مقصد، منابع مقصد را حفظ نموده و حتی باعث ارتقای آن ها نیز می شود. گردشگری در مفهوم پایداری در برگرفته پردازش معنایی خاص خود است. در این میان زایش این مفهوم در ادبیات گردشگری حاصل تلاش در دستیابی به توسعه پایدار در تمامی زمینه های توسعه می باشد. بخصوص بعد از اجلاس زمین در سال 1992 در ریودوژانیرو که دولت ها را به سمت توسعه ای سوق داد که حداقل زیان و لطمه را بر محیط زیست وارد سازد ؛ توافقات حاصله در دستور کار جلسه 21 (یعنی برنامه های مربوط به قرن بیست و یکم) قرار گرفت. این دستور جلسه در واقع شامل مجموعه ای از طرح ها عملی مفصل بود که نقش هر کشور در رسیدن به توسعه پایدار بیان می نمود. از این رو بر مبنای دستور جلسه 21، از سوی سازمان های بین المللی گردشگری در سطح جهان دستور جلسه 21 برای گردشگری منتشر شد. که در آن نیاز به رسمیت شناختن نقش گردشگری را در فرایند توسعه مناسب گوشزد می کرد و ضرورت طرح عملی برای سازمان های گردشگری را در راستای به فعلیت در آوردن اصول گردشگری پایدار را پیش می کشید

کلمات کلیدی:

گردشگری پایدار ، توسعه پایدار ، اکو توریسم ، صنعت گردشگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/736313>

